

Bıraktığın Gibi Değil

— ecem-gokce-- · 12 Şubat 2010

Bembeyaz bir sabaha uyanmak...

Kirlerinden arınmış; tüm masumluğuyla gülümseyen bir dünyaya...

Ve yağmurun gülüşünü duymak; cama vuran birkaç damlada...

Senin olduğun yerde güzellik vardır; umut vardır; yaşanan aşklarda...

Sevgi vardır ;inanç vardır...

Ve güven vardır insanlara...

Senin olduğun yerde , baharı beklemez çiçek...

Unutur kışın yorgunluğunu; sonbaharın o derin hüznünü...

Sonra yağmurlar...

O yağmurlar!!

Damla damla düşer seninle uyanan şehrin sabahlarına...

Bir çocuk gibi sabırsızdır güneş, görmek için güzelliğini...

O güzel kokunu, masum gülüşünü bekler gün;yaşanmak için...

Ve ben...

Meğer ben de seninle varmışım...

Bir gökyüzü bıkmadı ağlamaktan bir de ben...

Şimdilerde o dokunmaya kıyamadığın,

Bakmaya doyamadığın kıpkırmızı güller bile, kıskanır oldu seni benden...

Yumuşak dokunuşuna hasret bi'onlar kaldı; bir de ben...

Bu şehre bahar da gelmedi sen gittin gideli...

Bıraktığın gibi değil!!

Şimdi küskün,

Şimdi yalnız,

Ve bir o kadar da çaresiz...

Nedense bir umutsuzluk çöküyor bu günlerde İstanbul'a...

Bilmiyorum...

Aslında hep aynı şehir, hep aynı manzara...

Ne zamandır gemilerde uğramaz oldu limanlara..

Martılar nerde kaldı? Hani!! Kuşlar nerde??

Bu denli zor muydu ayrılık??...

Bu şehir...

Bu şehir bıraktığın gibi değil...

Bilmezsin...

Siyahla kaplı gökyüzü artık...

Gözlerinin yeşili ise yalnız resimlerde kaldı...

Yaşanması zor!!!

Dayanması güç!!!

Bembeyaz bir sabaha uyanmak mı?

Hayalini bile unuttum...

Eskisi gibi değil artık...

Bu şehir yaşlı, her şey anlamsız...

Hayır!!

Maalesef artık değil!!

Bu şehir...

Bıraktığın gibi değil...

Ecem Gökçe Seyhan/08